

Programowanie - Java

Jakub Mazurek
kuba@fenix.club

13 grudnia 2016

Spis treści

1	Programowanie obiektowe	2
2	Obiektowość w Javie	3
2.1	Klasy	3
2.2	Tworzenie obiektów	4
2.3	Konstruktory	5
3	Modyfikatory dostępu	6
4	Zadania	7

1 Programowanie obiektowe

Termin **programowanie obiektowe** to jeden z wielu tzw. paradygmatów programowania.

W podejściu obiektowym program komputerowy jest zbiorem wielu **obiektów** komunikujących się między sobą.

Każdy obiekt:

- Ma swój **stan**, wyrażany przy pomocy pól, które zawierają dane obiektu.
- Ma swoje **zachowanie**, czyli metody (funkcje) jakie zawiera.

Ze względu na swoje cechy, programowanie obiektowe bardzo dobrze sprawdza się przy modelowaniu naszej rzeczywistości.

2 Obiektość w Javie

Java jest **językiem obiekowym**. Wszystkie typy jakie w niej napotkamy są **obiektami** (jedyne wyjątkami są **typy proste**, np. `int` lub `float`)¹.

2.1 Klasy

Klasa to jedno z najbardziej fundamentalnych pojęć w Javie. Jest ona definicją tego jak powinny wyglądać (co powinny zawierać w sobie) jej obiekty. Poniżej mamy przykład klasy w Javie:

```
1 public class MobilePhone {  
2     public String deviceModel;  
3     public String serialNumber;  
4     public int productionYear;  
5  
6  
7     public void call(String phoneNumber) {  
8         // Some logic to call the provided phone number  
9     }  
10 }
```

Powyższa klasa opisuje nam (w dużym uproszczeniu) pewne cechy telefonu komórkowego. Przyjrzyjmy się jej teraz dokładniej:

- Pierwsza linijka to **definicja** klasy. W naszym przypadku tworzymy klasę o nazwie **MobilePhone**. Warto zaznaczyć, że nazwy klas w Javie muszą zaczynać się wielką literą.
- Linijki 2,3 oraz 4 zawierają definicje zmiennych, które będą **polami** klasy **MobilePhone**. To one będą opisywały **stan** obiektów tej klasy.
- W linijce nr 7 mamy deklarację **metody**. Metoda ta nosi nazwę **call** i przyjmuje jeden argument typu **String**. Za pomocą metod definiujemy co obiekty naszej klasy są w stanie zrobić (jakie jest ich **zachowanie**).

¹W Javie istnieją klasy (np. `Integer`), które nadają typom prostym cechy obiektów.

2.2 Tworzenie obiektów

Po zdefiniowaniu klasy w Javie można tworzyć jej **obiekty** (instancje). Oto jak możemy stworzyć obiekt klasy `MobilePhone` z wcześniejszego przykładu:

```
MobilePhone myPhone = new MobilePhone();
```

Po powyższym wywołaniu zmienna pod nazwą `myPhone` będzie odnosiła się do nowego obiektu klasy `MobilePhone`.

Oznacza to, że nasz obiekt będzie miał pola oraz metody, które zdefiniowaliśmy w jego klasie:

```
1 MobilePhone myPhone = new MobilePhone();
2
3 System.out.println("Device model: " + myPhone.deviceModel);
4
5 myPhone.call("+48606123456");
```

Powstaje teraz pytanie: jakie wartości będą miały pola naszego obiektu?

Wszystkie pola będą miały odpowiadające swoim typom wartości domyślne. W naszym przypadku:

```
1 System.out.println(myPhone.deviceModel); // null
2 System.out.println(myPhone.serialNumber); // null
3 System.out.println(myPhone.productionYear); // 0
```

Wynika to z faktu, że przy tworzeniu naszego obiektu skorzystaliśmy z domyślnego konstruktora.

2.3 Konstruktory

Konstruktorem nazywamy specjalną metodę klasy, która służy do tworzenia nowych obiektów tej klasy.

Każda klasa posiada przynajmniej jeden konstruktor, nawet jeśli nie jest on zdefiniowany bezpośrednio w kodzie. W takim przypadku (tak jak ma to miejsce w klasie **MobilePhone**) Java dodaje do klasy tzw. **domyślny konstruktor**.

Konstruktory to metody klasy o specjalnej sygnaturze - nie mają one określonego zwracanego typu, a ich nazwa musi być dokładnie taka sama jak nazwa klasy:

```
1 public class MobilePhone {
2     public String deviceModel;
3     public String serialNumber;
4     public int productionYear;
5
6     // Konstruktor bezargumentowy
7     public MobilePhone() {
8         deviceModel = "A0003T";
9         serialNumber = "XDA-123-010";
10        productionYear = 2016;
11    }
12
13    // Metoda
14    public void call(String phoneNumber) {
15        // Some logic to call the provided phone number
16    }
17 }
```

Po dodaniu naszego konstruktora spróbujmy stworzyć obiekt jeszcze raz:

```
1 MobilePhone myPhone = new MobilePhone();
2
3 System.out.println(myPhone.deviceModel); // A0003T
4 System.out.println(myPhone.serialNumber); // XDA-123-010
5 System.out.println(myPhone.productionYear); // 2016
```

Tym razem wartości pól obiektu `myPhone` są inne i pokrywają się z wartościami, których użyliśmy w naszym konstruktorze.

Konstruktory mogą również przyjmować argumenty:

```
1 public class MobilePhone {
2     public String deviceModel;
3     public String serialNumber;
4     public int productionYear;
5
6     // Konstruktor z argumentami
7     public MobilePhone(String model, String serial, int production) {
8         deviceModel = model;
9         serialNumber = serial;
10        productionYear = production;
11    }
12 }
```

3 Modyfikatory dostępu

W Javie istnieją cztery możliwe zakresy dostępu:

1. **public** - dany element jest zawsze widoczny, również spoza swojej paczki.
2. **protected** - dany element jest widoczny dla klas ze swojej paczki oraz dla klas dziedziczących.
3. **package private** - modyfikator domyślny (pusty), dany element jest widoczny tylko dla klas ze swojej paczki.
4. **private** - dany element jest widoczny jedynie w obrębie swojej klasy.

Pojęcie modyfikatora dostępu jest ściśle związane z **paczkami** (*packages*) w Javie. Są one sposobem organizacji kodu źródłowego na mniejsze zbiory. W praktyce, paczka jest po prostu katalogiem o odpowiedniej nazwie istniejącym w naszym systemie plików. Modyfikatory dostępu nie mają związku z zabezpieczaniem kodu. Ich rolą jest zapewnianie dostępu do pól i metod klasy w odpowiedni sposób.

4 Zadania

1. Przenieś klasę **MobilePhone** do osobnego pliku w swoim projekcie.
2. W swoim projekcie stwórz paczki o nazwach **logic** i **main**, a następnie przenieś do odpowiednich paczek klasy **MobilePhone** i **Program** (zawierającą metodę **main**).
3. Korzystając z klasy **MobilePhone**, dodaj do tej klasy metodę o nazwie **getProductionYear**, która zwróci wartość pola **productionYear**.
4. Dodaj do klasy **MobilePhone** dwa publiczne konstruktory. Jeden z nich powinien nie przyjmować żadnych argumentów i nadawać polom domyślne wartości. Drugi powinien przyjmować trzy wartości i nadawać je polom swojej klasy.
5. W klasie **MobilePhone**, zmień dostęp do pola **productionYear** na **private**. Następnie dodaj metodę **setProductionYear** w której sprawdzisz poprawność podanego argumentu i jeśli będzie poprawny - zmienisz wartość pola klasy.